

Kohtuasi C-228/23**Eelotsusetaotlus****Saabumise kuupäev:**

12. aprill 2023

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Conseil d'État (Prantsusmaa kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

12. aprill 2023

Kaebaja:

Association AFAÏA

Vastustaja:

Institut national de l'origine et de la qualité (INAO)

CONSEIL D'ÉTAT (PRANTSUSMAA KÕRGEIMA HALDUSKOHTUNA TEGUTSEV RIIGINÕUKOGU) [...]

teeb otsuse

kohtuasjas

[...]

allkirjeldatud menetluses.

Kaebuse ja repliigiga, mis registreeriti Conseil d'État' (Prantsuse kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) kohtuvaidluste osakonna kantseleis 22. oktoobril 2020 ja 22. märtsil 2022, palub ühendus AFAÏA Conseil d'État'1

1) tühistada võimu kuritarvitamise tõttu 4. veebruari 2020. aasta otsus, millega Institut national de l'origine et de la qualité (Prantsuse riiklik päritolu- ja kvaliteediinstituut, edaspidi „INAO“) jättis rahuldamata tema taotluse muuta nõukogu 28. juuni 2007. aasta määruse (EÜ) nr 834/2007 ja komisjoni 5. septembri 2008. aasta määruse (EÜ) nr 889/2008 tõlgendusjuhendit (Guide de lecture des règlements (CE) n° 834/2007 du Conseil du 28 juin 2007 et (CE)

n° 889/2008 de la Commission du 5 septembre 2008) osas, milles määratletakse määruse (EÜ) nr 889/2008 I lisas kasutatav mõiste „tööstuslik tootmine“;

2) kohustada INAOd muutma sellest tulenevalt tõlgendusjuhendit ühe kuu jooksul alates otsuse teatavakstegemisest ja võtma lisaks sellele avalikustamise meetmed, millega tehakse teatavaks, et tööstuslikust tootmisest pärineva sõnniku mõiste uus tõlgendus ei ole enam kohaldatav ega kehtiv;

[...]

Ta väidab, et:

- INAO ei ole pädev määruste (EÜ) nr 834/2007 ja (EÜ) nr 889/2008 kohaldamiseks täiendavaid meetmeid kehtestama;
- tõlgendusjuhendis antud tõlgendus, mille kohaselt on mahepõllumajanduses keelatud kasutada väetisi, mis pärinevad sellistest loomakasvatusevõtetest, kus loomi peetakse puurides, üleni rest- või võrkpõrandaga rajatistes ning mis ületab direktiivi 2011/92/EL I lisas sätestatud piirmäärad, on vastuolus määruste mõtte ja ulatusega;
- see tõlgendus ja muudatused, mida tõlgendamises lühikese aja jooksul tehti, rikuvad õiguskindluse ja õiguspärase ootuse põhimõtet;
- see tõlgendus, mis on rangem kui teistes Euroopa Liidu liikmesriikides, võib tekitada märkimisväärseid konkurentsimoonusi eri liikmesriikide tootjate vahel.

Oma kahe vastusega, mis kanti registrisse 7. mail 2021 ja 9. septembril 2022, palub INAO jätta kaebuse rahuldamata [...]. Ta väidab, et kaebaja esitatud väited ei ole põhjendatud.

[...]

Võttes arvesse teisi toimikus olevaid dokumente;

võttes arvesse

- Euroopa Liidu toimimise lepingut;
- nõukogu 24. juuni 1991. aasta määrust (EMÜ) nr 2092/91;
- nõukogu 28. juuni 2007. aasta määrust (EÜ) nr 834/2007;
- komisjoni 5. septembri 2008. aasta rakendusmäärust (EÜ) nr 889/2008;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2017. aasta määrust (EL) 2017/625;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2018. aasta määrust (EL) 2018/848;

- komisjoni 15. juuli 2021. aasta rakendusmäärust (EL) 2021/1165;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiivi 2011/92/EL;
- [...]

ning arvestades järgmist:

- 1 toimiku materjalidest nähtub, et riiklik päritolu- ja kvaliteediinstituut (INAO) muutis 2020. aasta jaanuaris oma juhendit selle kohta, kuidas tõlgendada nõukogu 28. juuni 2007. aasta määrust (EÜ) nr 834/2007 mahepõllumajandusliku tootmise ning mahepõllumajanduslike toodete märgistamise kohta ning komisjoni 5. septembri 2008. aasta määrust (EÜ) nr 889/2008, millega kehtestatakse määruse (EÜ) nr 834/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad; muudatuse eesmärk oli peamiselt tõlgendada teisena nimetatud määruse I lisas sätestatud keeldu kasutada mahepõllumajanduslikul maal „tööstuslikust tootmisest“ pärinevaid loomseid väetisi ja mullaomaduste parandajaid nii, et see välistaks sõnniku, mis on pärit „ettevõtetest, kus loomi peetakse üleni rest- või võrkpõrandatega rajatistes ja mis ületavad direktiivi 2011/92/EL lisas kindlaks määratud piirmäärad“ ning „ettevõtetest, kus loomi peetakse puuris ning mis ületavad“ samad piirmäärad. Ühendus AFAIA, orgaanilise väetise tootjate ühiste huvide kaitseks loodud erialaliit, palub, et võimu kuritarvitamise tõttu tühistataks 4. veebruari 2020. aasta otsus, millega INAO jättis rahuldamata tema taotluse muuta tõlgendusjuhendit osas, milles määratletakse määruse (EÜ) nr 889/2008 I lisa mõiste „tööstuslik tootmine“, ning et INAOd kohustataks sellest tulenevalt muutma tõlgendusjuhendit ühe kuu jooksul alates otsuse teatavakstegemisest ja võtma avalikustamise meetmed, millega tehakse teatavaks, et tööstuslikus tootmises tekkinud sõnniku mõiste uus tõlgendus ei kehti enam.
- 2 [...]
- 3 Ühest küljest [...] tuleb arvesse võtta neid Euroopa määruseid, mis on käesoleva otsuse kuupäeval kohaldatavad, see tähendab Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2018. aasta määrust (EL) 2018/848, mis käsitleb mahepõllumajanduslikku tootmist ja mahepõllumajanduslike toodete märgistamist ning millega tunnustatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 834/2007, ning komisjoni 15. juuli 2021. aasta rakendusmäärust (EL) 2021/1165, millega lubatakse mahepõllumajanduslikus tootmises kasutada teatavaid tooteid ja aineid ning koostatakse nende loetelud. Teisalt, kui INAO avaldas oma veebisaidil uue mahepõllumajandusnormide tõlgendusjuhendi, mida kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2022, on selle juhendi punktis 192 sõna-sõnalt korratud sedasama tööstusliku tootmise mõiste tõlgendust, mille vastu ühendus AFAIA vaidleb, nii et seda tuleb võtta kui uue juhendi punkti 192 vaidlustamist.
- 4 30. mai 2018. aasta määruse (EL) 2018/848 artiklis 3 on „mahepõllumajanduslik tootmine“ määratletud kui „selliste tootmismeetodite kasutamine, [...] mis on kõigis tootmis-, ettevalmistus- ja turustusetappides kooskõlas käesoleva

määrusega“. Artiklis 4 loetletud mahepõllumajandusliku tootmise eesmärkide hulgas on nimetatud: „[...] b) säilitada pikaajaline mullaviljakus; / [...] d) aidata tuntavalt kaasa mittetoksilise keskkonna saavutamisele; / e) edendada loomade heaolu rangeid standardeid, [...]“. Sama määruse artiklis 5 on sätestatud: „Mahepõllumajanduslik tootmine on säästlik majandamissüsteem, mille aluseks on järgmised üldpõhimõtted: [...] / g) piiratakse väliste sisendite kasutamist; kui väliste sisendite kasutamine on vajalik või kui punktis f osutatud asjakohased majandamistavad ja -meetodid puuduvad, kasutatakse ainult järgmisi väliseid sisendeid: / i) mahepõllumajanduslikust tootmisest pärinevad sisendid; [...] / ii) looduslikud või looduslikul teel saadud ained; [...]“. Selle määruse artiklis 6 on sätestatud: „Põllumajandusliku tegevuse ja vesiviljeluse puhul põhineb mahepõllumajanduslik tootmine eelkõige järgmistel konkreetsetel põhimõtetel: / a) säilitatakse ja parandatakse mullaelustikku ja looduslikku mullaviljakust, [...]; / b) võimalikult palju piiratakse taastumatute loodusvarade ja väliste sisendite kasutamist; / c) taime- ja loomakasvatuse sisendina võetakse ringlusse taimset ja loomset päritolu jäätmeid ning kõrvalsaadusi; [...]“. Sama määruse artiklis 9 on sätestatud: „[...] / 3. Artiklites 24 ja 25 ning II lisa osutatud eesmärgid ja kasutust silmas pidades võib mahepõllumajanduslikus tootmises kasutada ainult nimetatud sätete kohaselt lubatud tooteid ja aineid, tingimusel et need on samuti lubatud kasutamiseks mittemahepõllumajanduslikus tootmises kooskõlas liidu õiguse asjaomaste sätetega ning, kui see on asjakohane, kooskõlas liidu õigusaktidel põhinevate riiklike sätetega. [...]“. Selle määruse artiklis 12 „Taimikasvatuse nõuded“ on sätestatud: „1. Taimi kasvatavad või taimseid saadusi tootvad ettevõtjad järgivad eelkõige II lisa I osas sätestatud üksikasjalikke nõudeid. [...]“. Määruse artiklis 14 „Loomakasvatuse nõuded“ on sätestatud: „1. Loomakasvatuse ettevõtjad järgivad eelkõige II lisa II osas sätestatud üksikasjalikke tootmisnõudeid [...]“. Sama määruse artiklis 24 „Toodete ja ainete kasutamise lubamine mahepõllumajanduslikus tootmises“ on sätestatud: „1. Komisjon võib lubada mahepõllumajanduslikus tootmises järgmistel eesmärkidel kasutada teatavaid tooteid ja aineid ning lisab sellised lubatud tooted ja ained piiratud kasutusega toodete ja ainete loeteludesse: [...] / b) väetiste, mullaomaduste parandajate ja toitainetena; [...]“. Selle määruse II lisa alapealkirja „I osa: Taimikasvatuse nõuded“ all on ette nähtud: „1.9.2. Mulla viljakust ja bioloogilist aktiivsust säilitatakse ja suurendatakse [...] / c) kõigil juhtudel mahepõllumajanduslikust tootmisest pärit eelistatavalt komposteeritud sõnniku või orgaanilise aine abil. 1.9.3. Kui taimede toitainevajadusi ei ole võimalik rahuldada punktides 1.9.1 ja 1.9.2 sätestatud meetmetega, võib üksnes vajalikul määral kasutada ainult neid väetisi ja mullaomaduste parandajaid, mis on artikli 24 kohaselt mahepõllumajanduslikus tootmises kasutamiseks lubatud. [...]“. Sama lisa alapealkirja „II osa: Loomakasvatuse nõuded“ all on esiteks alapealkirjaga „Üldnõuded“ sätestatud: „[...] 1.1. Maata loomakasvatuse, mille puhul põllumajandustootja, kes kavatses hakata tegelema mahepõllumajandusliku loomakasvatusega, ei majanda põllumajandusmaad ega ole sõlminud mõne põllumajandustootjaga kirjalikku koostöökokkulepet mahepõllumajanduslike või üleminekuaja tootmisüksuste kasutamiseks loomakasvatuse eesmärgil, on keelatud, välja arvatud mesinduse puhul“, samuti „1.4.2.1. [...] karjatatakse

mahepõllumajanduslikke loomi mahepõllumajanduslikul maal [...]“ ning „1.6.3. Hoonete loomkoormus peab tagama loomade mugavuse, üldise heaolu ja liigiomaste vajaduste rahuldamise, mis eelkõige sõltuvad loomaliigist ja -tõust ning loomade vanusest. [...] / 1.6.8. Mitte ühegi loomaliigi kasvatamisel ei ole lubatud puuride, kastide ega ülestikku asetatud sulgude kasutamine.“ ning teiseks on seal eri loomaliike puudutavates erieeskirjades sätestatud nõuded loomakasvatushoonete põrandate kohta, välistades selle, et need oleksid üleni rest- või võrktarinditest.

- 5 Eelmises punktis osundatud sätete kohaldamisel tuleks lähtuda komisjoni 15. juuli 2021. aasta rakendusmäärusest (EL) 2021/1165. Selle rakendusmääruse artiklis 2 on sätestatud: „Määruse (EL) 2018/848 artikli 24 lõike 1 punkti b kohaldamisel võib mahepõllumajanduslikus tootmises väetistena, mullaomaduste parandajatena või toitainetena taimekasvatuses [...] kasutada üksnes käesoleva määruse II lisas loetletud tooteid ja aineid, tingimusel et need on kooskõlas liidu õiguse asjakohaste sätetega [...]“. II lisas on sätestatud: „Käesolevas lisas loetletud väetisi, mullaomaduste parandajaid ja toitaineid võib mahepõllumajanduslikus tootmises kasutada, tingimusel et nad vastavad / – liidu ja liikmesriikide asjakohastele väetisetooteid käsitlevatele õigusnormidele, eelkõige määrustele (EÜ) nr 2003/2003 ja (EL) 2019/1009, kui neid kohaldatakse; ja / – loomseid kõrvalsaadusi käsitlevatele liidu õigusnormidele, eriti määrusele (EÜ) nr 1069/2009 ja määrusele (EÜ) nr 142/2011, eelkõige V ja XI lisale“. Loetletud toodete hulgas figureerivad muu hulgas „laudasõnnik“, „kuivatatud laudasõnnik ja kuivatatud linnusõnnik“, „kompostitud loomaväljaheited, k.a linnusõnnik ja laudasõnniku kompost“ ning „virts“ koos täpsustusega, et „tööstuslikust tootmisest pärit toote kasutamine on keelatud“.
- 6 Rakendusmääruse (EL) 2021/1165 prantsuskeelses versioonis kasutatud mõistet „*élevages industriels*“ ’tööstuslikud loomakasvatusevõtted’ ei ole määratletud ei selles määruses ega määruses (EL) 2018/848. Kuigi sama mõiste esineb enamikus selle rakendusmääruse keeleversioonides, sealhulgas inglise omas, on taani-, hollandi- ja portugali keelses versioonis seevastu kasutatud mõistet „*maata loomakasvatus*“. Neis kahes määruses ei ole määratletud ka seda viimast mõistet – määruse (EL) 2018/848 II lisa II osa punktis 1.1 on lihtsalt märgitud, et „*maata loomakasvatus*“ on keelatud, kui põllumajandustootja, kes kavatses hakata tegelema mahepõllumajandusliku loomakasvatusega, ei majanda põllumajandusmaad ega ole sõlminud mõne põllumajandustootjaga kirjalikku koostöökokkulepet mahepõllumajanduslike tootmisüksuste kasutamiseks loomakasvatuse eesmärgil. Lisaks nähtub 2021. aasta mais Euroopa Komisjoni kokku kutsutud eksperdirühma märkusest tööstusliku tootmise mõiste ulatuse piiritlemise kohta, et olukorras, kus seda mõistet ei saa täpselt määratleda, tuleks selle rakendamisel lähtuda hulgast kaudsetest näitajatest, näiteks kas loomi peetakse puuris või nii, et neil ei ole võimalik ennast 360 kraadi ulatuses liigutada, kas tegemist on maata loomakasvatusega, millistes ruumides loomad elavad (kõva põrand, valgustus jne), kas teatavaid loomkoormuspiiranguid on ületatud, millised on söötmistingimused (antibiootikumid, geneetiliselt muundatud organismid).

- 7 Eelmises punktis mainitud erinevus rakendusmääruse (EL) 2021/1165 keeleversioonide vahel oli olemas juba rakendusmääruse (EÜ) nr 889/2008 keeleversioonide vahel, mis sellega asendati. Kui määruse (EÜ) nr 834/2007 artiklis 12 oli ette nähtud, et mahepõllumajanduses kasutatakse mahetootmisest pärinevat sõnnikut, ent lubati kasutada väetisi ja mullaomaduste parandajaid, mille kohta komisjon on andnud loa, siis selle kohaselt lubas rakendusmäärus (EÜ) nr 889/2008 kasutada samu saaduseid ning keelas samamoodi nende kasutamise siis, kui need pärinevad prantsuse ja inglise versiooni sõnul „*tööstuslikust loomakasvatusest*“ ja teiste versioonide järgi „*maata loomakasvatusest*“, määratlemata neid mõisteid põhjalikumalt, kuigi selle rakendusmääruse artiklis 16 on siiski sätestatud, et „*[m]aata loomakasvatus, mille viljelemisel loomakasvataja ei majanda põllumajandusmaad ega ole sõlminud kirjalikku koostöökokkulepet teise ettevõtjaga vastavalt artikli 3 lõikele 3, on keelatud*“. Ning sellest komisjoni loast kõneldakse sõnastuses „*lubatud vastavalt määrusele (EMÜ) nr 2092/91 ja üle kantud vastavalt määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 16 lõike 3 punktile c*“; viimases sättes on ette nähtud, et „*[e]nne käesoleva määruse vastuvõtmist käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud eesmärkidega samadel eesmärkidel kasutatud toodete ja ainete kasutamine võib jätkuda ka pärast määruse vastuvõtmist. Igal juhul võib komisjon nimetatud tooted või ained kasutuselt kõrvaldada vastavalt artikli 37 lõikele 2*“.
- 8 Varem, nõukogu 24. juuni 1991. aasta määruses (EMÜ) nr 2092/91, mis tunnistati 28. juuni 2007. aasta määrusega (EÜ) nr 834/2007 kehtetuks, ei olnud kõnealuste saaduste kasutamist päritolu põhjal kuidagi piiratud, kuid selle prantsuskeelses versioonis, mis kehtis alates 2006. aastast, oli II lisas „*laudasõnniku ning kuivatatud laudasõnniku ja kuivatatud linnusõnniku*“ kohta sätestatud: „*Uniquement provenance d'élevage extensif au sens de l'article 6 paragraphe 5 du règlement (CEE) n° 2328/91*“ (‘pärit ainult ekstensiivsest loomakasvatusest nõukogu määruse (EMÜ) nr 2328/91 artikli 6 lõike 4 tähenduses’), mille all peeti silmas „*loomakasvatuseettevõtteid, milles lihaveiste loomkoormus ei ületa kolme loomühikut söödamaa hektari kohta*“, ning „*kompostitud virtsa, k.a linnusõnniku, ja laudasõnniku komposti*“ ja „*vedela virtsa*“ kohta: „*Provenance d'élevage hors sol interdite*“ (‘maata loomakasvatusest pärineva toote kasutamine keelatud’), täpsustamata rohkem ka maata loomakasvatuse mõistet. Samade sätete inglise versioonis kasutati tööstusliku loomakasvatuse mõistet. Nende sätete kohaldamise juhendis, mille Euroopa Komisjon koostas ning milles kasutati samuti väljendit „*élevage industriel*“ ‘tööstuslik loomakasvatus’, rõhutati, et selle ulatus tuleb kindlaks määrata liikmesriikidel, ning soovitati selle mõistega hõlmata ka loomakasvatuseettevõtteid, milles kasutatakse esiteks rajatisi, milles loomadel ei ole võimalik ennast 360 kraadi ulatuses liigutada või neid hoitakse peamiselt pimedas või ilma lebamiskohata, ning teiseks puudub põllukultuuride tootmiseks haritav maa, kuhu saaks sõnnikut laotada.
- 9 INAO tõlgendusjuhendi vaidlusaluse punkti muutmisest keelduva otsuse tühistamisnõuet põhjendab ühendus AFAÏA muu hulgas väitega, et selle juhendi sõnastusega on eiratud kõnealuste määruste ulatust, kuna neis määrustes kasutatud tööstusliku loomakasvatuse/tootmise mõistet tuleb mõista nii, et sellega peetakse

silmas maata loomakasvatust, samas kui juhendis kasutatud tõlgendus välistab kõik rest- või võrkpõrandaga rajatistes ja puurides peetavate loomadega ettevõtted, kus on teatavast arvust rohkem loomi, isegi kui tegemist pole tingimata maata loomakasvatusega.

- 10 Oma vastuses põhjendab INAO tõlgendusjuhendis kasutatud tõlgendust mahepõllumajanduse nõuetega, mida on kirjeldatud nõukogu 28. juuni 2007. aasta määruse (EÜ) nr 834/2007 preambulis, mille sõnul on „[m]ahepõllumajanduslik tootmine [...] üleüldine põllumajandusettevõtete juhtimise ja toiduainete tootmise süsteem, mis ühendab omavahel parimad keskkonnasõbralikud tavad, kõrgetasemelise bioloogilise mitmekesisuse, loodusvarade säilitamise, kõrgete loomateravhoiustandardite kohaldamise ning tootmismeetodid, mis on kooskõlas teatavate tarbijate eelistustega, kes eelistavad tooteid, mille valmistamisel on kasutatud looduslikke aineid ja meetodeid“. INAO lisab, et ta tegi oma järeldused määruste (EÜ) nr 834/2007 ja (EÜ) nr 889/2008 prantsuse versioonis tehtud terminoloogilisest muutusest, kus nõukogu 24. juuni 1991. aasta muudetud määruses (EMÜ) nr 2092/91 kasutatud mõiste „élevage hors sol“ 'maata loomakasvatus' asendati mõistega „élevage industriel“ 'tööstuslik loomakasvatus'. INAO väidab, et tõlgendades tööstusliku loomakasvatuse mõistet nii, et see viitab loomade pidamistingimustele nii liikumisvabaduse ja õue pääsemise kui ka loomkoormuse aspektist, ning lähtudes mõiste „tööstuslik“ tavatähendusest, mis viitab protsesside mehhaniseerimisele ja masstootmisele, soovisid Prantsuse ametiasutused välistada põllumajandusettevõtted, mille suurus ja loomakasvatustingimused ei ole kooskõlas eelviidatud määruse eesmärkidega, mille hulka kuuluvad ka loomade heaolu ja tarbijate usaldus mahepõllumajandusliku tootmisahela vastu, ning seega ei ole nad määruse nr 889/2008 konteksti ega eesmärke eiranud. INAO täpsustab, et uuring, mille tegi 2020. aasta aprillis riiklik mahepõllumajandusliit (Fédération nationale d'agriculture biologique) 19 liikmesriigis, näitab, et enamik neist tõlgendab tööstusliku loomakasvatuse mõistet nii, et see tähistab ka põllumajandusettevõtteid, kus kasutatakse puuridest koosnevaid, rest- ja võrkpõrandaga rajatisi ning mis ületavad teatavad loomade arvu piirmäärad ühe loomakasvatuseettevõtte kohta. Sellest uuringust ilmneb ometi, et nende liikmesriikide valitud piirmäärad on mõnes liikmesriigis rangemad kui need, mille kasuks on otsustanud INAO, kes on võtnud üle need piirmäärad, mida on nimetatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiivis 2011/92/EL teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta, mille kohaselt kuuluvad hindamisele „[k]analad ja sigalad, kus on üle: / a) / 85 000 nuumkanakoha või 60 000 munakanakoha; / b) / 3000 nuumseakoha (üle 30 kg) või / c) / 900 emisekoha“, ning et osa liikmesriike kasutab ka loomasöödaga seotud kriteeriume, välistades söödad, mis sisaldavad geneetiliselt muundatud organisme.
- 11 Esiteks ei ole mõistet „tööstuslik tootmine“ määruses (EL) 2018/848 ega rakendusmääruses (EL) 2021/1165 määratletud, samuti mitte varasemates määrustes, kus seda mõistet kasutati. Lisaks selgub toimiku materjalidest, et seda mõistet tõlgendatakse liikmesriigiti erinevalt. Osa liikmesriike samastab seda mõistet jätkuvalt maata loomakasvatuse mõistega, samas kui teised liikmesriigid

teevad neil kahel mõistel vahet ja määratlevad mõiste „tööstuslik tootmine“, viidates tehnilistele nõuetele ja erinevatele loomade arvu piirmääradele, mõni liikmesriik ka söödanõuetele.

- 12 Teiseks tuleneb punktides 4 ja 5 viidatud sätetest, et mahepõllumajanduslikus taimekasvatuses peab mulla väetamiseks kasutatav sõnnik pärinema põhimõtteliselt ise mahetootmisest, kuid kui see ei võimalda täita taimede toitainevajadusi, on lubatud kasutada mahepõllumajanduses lubatud väetisi ja mullaomaduste parandajaid, mis on määratletud rakendusmääruse (EL) 2021/1165 II lisas, ning sedagi üksnes vajalikul määral. Isegi kui nendest sätetest tuleneb ühtlasi, et mahepõllumajandusliku loomakasvatuse puhul on maata loomakasvatus keelatud, puuride, kastide ega ülestikku asetatud sulgude kasutamine ei ole lubatud ühegi loomaliigi kasvatamiseks, lautades peab veistel, lammastel ja sigadel olema lebamis- või puhkekoht, mille põrand ei ole võrkpõrand, kodulindudel peab vähemalt kolmandik põrandapinnast olema sile, mitte rest- või võrkpõrand, ning munakanadel peab piisavalt suurt osa põrandapinnast saama kasutada väljaheidete kogumiseks, siis võttes arvesse punktis 11 kirjeldatud ebakindlust, ei piisa neist teguritest üksi selle otsustamiseks, et rakendusmääruse (EL) 2021/1165 II lisas kasutatud mõiste „tööstuslik tootmine“ tuleb selle sätte konteksti ja selle õigusakti eesmärki arvestades samastada mõistega „maata loomakasvatus“, ning selle kindlakstegemiseks, kas vastasel korral kätkeb see mõiste lisaks teatavale loomade arvule tingimata selliste rajatiste kasutamist, mis koosnevad tervenisti rest- või võrkpõranditest või puuridest.
- 13 Vastus ühendus AFAÏA väitele, et vaidlustatud punktist tulenev tõlgendus eirab seda, milline mõte ja ulatus on määruse (EL) 2021/1165 sätetel, mis keelavad mahepõllumajanduses tööstuslikust tootmisest pärinevate väetise ja mullaomanduste parandajate kasutamise, on seega vastustest järgmistele küsimustele: esiteks, kas tööstusliku tootmise mõistet tuleb tõlgendada nii, et see tähendab sama, mis maata loomakasvatus; teiseks, kui eelmisele küsimusele vastatakse, et tööstuslik tootmine on maata loomakasvatuse mõistest eraldi mõiste, siis mis kriteeriumide põhjal tuleb otsustada, kas loomakasvatuseettevõtte tuleb selle määruse II lisa tähenduses tööstuslikuks liigitada.
- 14 Punktis 13 nimetatud küsimused on käesoleva vaidluse lahendamiseks otsustava tähtsusega ning põhjustavad tõsiseid tõlgendusraskusi, kuna puudub Euroopa Kohtu praktika, mis selgitaks kõnealuste sätete eesmärki ja ulatust. Seetõttu tuleb see küsimus esitada Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 267 alusel Euroopa Liidu Kohtule ning peatada ühendus AFAÏA kaebuse menetlemine, kuni Euroopa Kohus on otsuse teinud,

O T S U S T A B see kohus

[...]peatada ühendus AFAÏA esitatud kaebuse menetlemine seniks, kuni Euroopa Liidu Kohus on teinud otsuse järgmiste küsimuste kohta.

1. Kas komisjoni 15. juuli 2021. aasta määruse (EL) 2021/1165, millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2018. aasta määrust (EL) 2018/848, II lisa tuleb tõlgendada nii, et selles kasutatav tööstusliku tootmise mõiste on maata loomakasvatuse mõistega samaväärne?

2. Kui tööstusliku tootmise mõiste on maata loomakasvatuse mõistest eraldi mõiste, siis mis kriteeriumide põhjal tuleb otsustada, kas loomakasvatuse tegevõte tuleb määruse (EL) 2021/1165 II lisa tähenduses tööstuslikuks liigitada?

[...]

TÖÖDOKUMENT